

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ต่อสัญญาจ้าง รวม ๙ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอน ๒ รายการ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๘๙๓/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการระดับมหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

(๒) รายงานการประชุมของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอนของผู้อุทธรณ์

๒. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคุณลักษณะและจรรยาบรรณ ๔ รายการ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๘๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

(๒) ผลการประเมินของกรรมการ (รายบุคคล) ตามแบบประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในการประเมินผู้อุทธรณ์

(๓) สรุปการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในการประเมินผู้อุทธรณ์

(๔) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๙

๓. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง ๓ รายการ

- (๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยฯ
- (๒) ผลการประเมินของกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างในส่วนของผู้อุทธรณ์
- (๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๑๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า มหาวิทยาลัยอนุญาตให้ส่งสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอน ข้อ ๑ (๑) จำนวน ๑ ฉบับ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคุณลักษณะและจรรยาบรรณ ข้อ ๒ (๔) และเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างข้อ ๓ (๓) นั้น มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดทำขึ้น จึงไม่มีอยู่ในความครอบครอง สำหรับเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาต่อสัญญาจ้างอีก ๖ รายการ นั้น มหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ตั้งแต่แรก ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และสำเนาเอกสารข้างต้นมีความมุ่งหมายออกมาเพื่อปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คัดกรองบุคคลที่ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยต้องการคุ้มครองผู้ให้ความเห็นหรือคำแนะนำตามคำสั่งให้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่า ไม่พอใจเอกสารรายการที่ ๑ (๒) เนื่องจากมีเอกสารแจ้งผลการประเมินให้ทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๒๙๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า

๑. เอกสารที่มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดทำขึ้นจำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๒ (๔) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ และรายการที่ ๓ (๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง คณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดดังกล่าวมีการประชุมและจัดทำผลการพิจารณาเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของแบบประเมินที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒. เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๒ (๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๘๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร และรายการที่ ๓ (๑)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๙

คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยฯ เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” มหาวิทยาลัยเคยมีคำสั่งกำหนดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยไว้ เพื่อเป็นระเบียบปฏิบัติแก่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย เป็นการแต่งตั้งบุคคลขึ้นมาทำหน้าที่ประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ และประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้าง การเปิดเผยรายชื่อกรรมการอาจเกิดการใช้อิทธิพลครอบงำและไม่ปลอดภัยแก่กรรมการได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของคณะกรรมการได้

๓. เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๒ (๒) ผลการประเมินของกรรมการ (รายบุคคล) ตามแบบประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในด้านการประเมินผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๒ (๓) สรุปการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในด้านการประเมินผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๓ (๒) ผลการประเมินของกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างในส่วนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ปรากฏข้อพิจารณาถึงพฤติกรรมการปฏิบัติตนที่เป็นหรือไม่เป็นไปตามจรรยาวิชาชีพของผู้รับการประเมิน เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้รับการประเมิน ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่คณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๑) และรายการที่ ๓ (๑) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๒) รายการที่ ๒ (๓) และรายการที่ ๓ (๒) เป็นข้อมูลการประเมินในส่วนของตัวผู้อุทธรณ์เอง เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๙

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๔) และรายการที่ ๓ (๓) หน่วยงานแจ้งว่าไม่ได้จัดทำเอกสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๑) รายการที่ ๒ (๒) รายการที่ ๒ (๓) รายการที่ ๓ (๑) และรายการที่ ๓ (๒) พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เทพ หิมะทองคำ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙